



V Ljubljani, v četrtek, dne 4. septembra 1913.

Naročnina
za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.—
za Nemčijo: " 3.— " 6.— " 12.—
ost. inozemstvo: " fr. 3-50 " fr. 7.— " fr. 14.—

Uredništvo in upravnništvo: Frančiškanska
ulica šte. 10.
Naročnina za Ameriko znaša celoletno 3 dolarje.

Oglasnina
za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 20 vln. — Pri več-
kratnih objavah primeren popust

Leto III. Posamezna številka 20 vinarjev.

Na naročila brez denarja se ne ozira.

Naročnina za dijake in vojake 6 kron.

Štev. 36.

Strašna nesreča na mornariškem strelišču pri Pulju.



Pri poizkusnem streljanju s 30,5 centimetrskim Skodovim kanonom se je razletel zaklop; troje mož je bilo ubitih, več — med njimi podadmiral grof Lanjus pl. Wellenburg — težko ranjenih.

MILAN PUGELJ:

Martinek je pravil.

„To, pa to! Živega vraga se ne bojim!“
 „Priskočil je, a jaz odskočil.“
 „Nič, oče, vam ne bom storil, samo mir ji boste dali!“

„Kaj si izgovarjaš, zelenec? Ali mi misliš ti sploh kaj storiti, ali se ti sploh upaš, kaj?“

„To je druga reč! Mir ji boste dali, ali ne?“

„Še bliže je skočil in takrat sem dvignil prvo pištolo.“

„Ne naprej, zakaj kar počil vam bom med čreva!“

„Kje pa imaš korajžo, zelene? Pokaži poprej, če si pištolo res nabil!“

„Na stran norčije! Na miru jo boste pustili, če ne, pa storim, kar sem rekel.“

„Kako si pa rekel, hehe?“

„Počil bom!“

„Med čreva, hehe!“

„Nak, kar v glavo!“

„Pa počl, če si zakaj!“

„Kmet, premisli prej, kaj čebetaš!“

„Ti premisli, kaj delaš. Saj si ne upaš, Pavliha, ko se ječe bojiš!“

„Nič se je ne bojim!“

„Tak daj no, če si kaj ptiča!“

„Ná —“

„Zahreščal je in se zvalil po tleh. Hlapec je priletel s kolom, pa sem imel še tri strele in pobotala sva se. Ko sem se obrnil proti mestu, je pritekla za menoj na cesto ona.“

„Za božje ime, kaj bo zdaj z nami?“

„V mesto se grem naznanit! Zdaj ni za naju dva nič. Pa — metno živi, pa te bo že sreča doletela!“

„Zamolko se je slišalo tisto malo besed, kar sva jih izgovorila, roko sem ji stisnil, pa sva šla vsak sebi. Ona nazaj v zakleto hišo, jaz pa v ječo.“

„Tak ste bili zaprti?“ je vprašala Ančka.

„O, bil! Pet let sem bil zastoj na hrani in stanovanju. Jedlo se je slabo, pilo vodo, dolgega časa je bilo pa toliko, da ga je imel vsak, kolikor ga je hotel.“

„Ná, glej jo, spet je kupila tovarniške čevlje! Kdo ti bo pa to šival, ko je sam popir! Saj ne drži ta hudiber! No, čakaj, takole bomo naredili!“

„Kaj je bilo pa potem z Marjeto?“

„Kaj je bilo? Kaj pa napravi ženska, če le more? Misliš, da gre v kloster?“

„Kaj pa še! Poroči se, če jo kdo mara!“

„Torej se je tudi ona poročila?“

„I, seveda se je! Glej jo zmešanko!“

„Videla se pa nista več, kaj?“

„Sva se, sva se! Kako ne? Pet let so me imeli med seboj, potlej so mi napravili dolgo in ganljivo pridigo, 17 kron in 54 vinarjev so mi dali, kolikor sem zaslužil v petih letih s krpanjem.“

„Saj ste bili dacar!“

„Veš, ko pa ni v ječi sodov, da bi meril, koliko vina je v njih. K čevljarjem so me dali in tam sem se naučil krpati. No, izpustili so me. In tako, po dolgem času zopet prost in vesel svobode, sem jo rezal in mahal v domačo stran. Med mrzlimi in sivimi zidovi sem bil že na vse pozabil, zunaj sem pa spet tako mislil in čutil, kakor vsi drugi ljudje. Vprašal sem se: Bog vedi, kje je Marjeta in kako ji je? Pa sem stopil v krčmo pod tistimi hribi in sem vse izvedel. Omožila se je bila, glej jo žensko! Nekega oštirja je vzela. Capam tako naprej po cesti, zmišljam in pridem do tistega kraja, kjer so

mi rekli, da živi. Sedem za mizo in baram po gospodnji. Kar zaslišim njen glas in zagledam jo, košato in zdravo, ko si briše roke v predpasnik in stopa iz kuhinje. Gledava se, gledava se — ona je blede kakor zid. Jaz sem, pravim, jaz! — Ona molči naprej, kar siva je v obraz in zelena, pa oči poveša v tla.

„Prestal sem! Daleč je bilo do konca kakor od nas v deveto deželo, pa se je le izteklo.“

„Mislila sem, da te ne bom nikoli več videla!“

„Pa me le še, tak veseli se!“

„Kako se bom, ko mi je, kakor bi mi kdo srce narezal. Sama vidim, da sem grdo ravnala.“

„Kaj bo grdo, če je tebi v srečo! Da se dobro imaš, ta je prva!“

„Tak stopi no gor v sobo!“

„Šla sva po stopnicah v nadstropje in mimo naju se je plazilo dvoje otrok,

odmikal in kremžil, bolj jo je veselilo. Potuhtal sem jo, zatajeval sem se, in tako se je naveličala, ko je zase spoznala, da nič ne izda. Čez noč so me privezali k jaslim tik konja. Do jutra mi je pogrzel vse lase, drugače mi pa ni storil hudega. Zjutraj me je odpeljal žandar.“

„Kaj je bilo pa zdaj?“

„Lej neumno Ančko, zaprt sem bil. Pa še kako! Komaj sem prišel še živ med ljudi.“

„Krpal je še nekaj časa in vmes smrščal, potem pa vrtal in postavil čevlje na tla pred dekleta.“

„Šest grošev mi boš dala za delo, za pripovedovanje pa nekaj posebe!“

„Saj je res več vredno kakor delo!“

„Naj bo pa zastoj zato, ker si me pohvalila.“

Dala mu je groše in on je štel: „Eden je zmirom poreden, dva sta rada samá, tri so svete reči.“

„Lahko noč!“

„Lahko noč!“



25 letnica Novomeškega Sokola dne 10. avgusta: Proste vaje srbskih Sokolov.

antek in punčka. Nisem vprašal, kar uganil sem, da sta njena, ko sta ji bila v obraz popolnoma podobna. Lepo imate, sem ji rekel v gosposki sobi. No, to mi je pa všeč! Kakor bi prišel v grad! Veliko zrcalo na steni, da se skoro cel v njem vidiš, na oknih zavese in ob stenah svetlo in čisto pohištvo. „Kako pa drugače, ali se dobro razumeta z možem?“

„Že gre!“

„Kaj se pa tako čudno mužaš?“

„Nič. Pravim, da že gre!“

„Otrok imaš dvoje, kaj ne!“

„O, pet jih je Bog dal!“

„Prav je, naj bodo, ko jih lahko re-dite. Tisti bi morali premisliti, ki jih imajo deset, pa jim nimajo dati kaj jesti.“

„Povej, kako ti je bilo?“ hoče vedeti, pa pripovedujem. Dolgo čebetam in bolj na kratkočasno plat obračam, čeprav me zebe v srcu. Govorim, no, kar naenkrat plane ona k oknu, pobledi, skoči k meni in se vsa prepade!“

„On se je vrnil, mož. Nisem mislila na to, Bog se me usmili!“

„Zakaj?“

„Tebe bo dobil tukaj in gorje mi!“

„Kaj je ta tudi tak?“

„Križ božji, kakšen pa! Ubil me bo!“

je vila roke, po stopnicah so pa bobneli njegovi škornji. Planil sem pred njo, zgrabil jo za prsi in kričal: Ali denar, ali pa življenje!“

„O — oh!“

„Ali denar, ali pa življenje!“

„Mož je odprl vrata, pogledal, planil name in me strašansko držal. Potlej je pa popustil, ko je videl, da sem krotak kakor ovca in da grem, kamor hoče. Tepli so me, pa kako so me bunkali. Dekla — ali kakšen vrag je bila tista ženska — me je bodla s šivanko, in če sem se bolj

Slavnostni sprejem zmagovalne srbske vojske v Belgradu.

Ves dan 25. avgusta je bil izpolnjen od svečanosti pričakovanja zmagovalne srbske vojske in odkritje spomenika Karagjorgja, ki ga je izdelal kipar Vučetić. Že na predvečer so prispele v Belgrad množine tujcev in celo noč so prihajale nove trume. Že zgodaj zjutraj so bile belgradske ulice polne ljudstva, ki je gromovito pozdravljalo vojsko. Vse mesto bilo okrašeno z zelenjem in zastavami. Na vseh cestah koder je hodila vojska so bili postavljeni slavloloki, vsa javna poslopja so bila okrašena.

Ob sedmih zjutraj je krenila srbska vojska z Banjice, kjer je že od ranega jutra čakala nepregledna množica. Ljudstvo je spremljalo vojsko v mesto. Pred armado je jahal prestolonaslednik Aleksander s svojim štabom. Pred mestom so jih čakale belgradske dame s celimi kočijami, polnimi cvetja, ter okrasile častnike in vojake. Zlasti se je opazalo, da je sodelovala tudi hčerka ruskega poslanika Hartvika.

Srbska vojska je prikorakala v mesto po Šumadijski ulici skozi krasen slavlolik, kjer so pričakovali prestolonaslednika narodni občinski in društveni zastopniki ter pozdravili njega in vojsko. Zastopstvo narodne skupščine, župan in razne korporacije so mu izročili meč z napisom. Kolo srbskih sester je izročilo spominsko zastavo ter ga okrasilo, kakor druge junake, z vencem. Tudi Hrvati so podarili en venec.

Prihod srbske je bil izredno impozanten in pristrčen. Vsak vojak vsak konj, vsak top je bil posut s cvetjem, okrašen z lovorjevim vencem in rožami. Vsak vojak je dobil lovorjevo vejico, častniki tudi cele vence. Vse to lovorjevo okrasje je prišlo iz Dalmacije. Cela Šumadijska in Nema-njeva ulica sta bili posuti s cvetjem, kakor da bi ležale preproge.

Vojska je krenila nato po Karagjorgjevi ulici na Kalemegdan, kjer so se bili zbrali okrog spomenika zastopniki vseh oblasti in korporacij ter skoro ves diplomatični zbor in tuje zdravniške misije. Vojvoda Putnik je bil prisrčno pozdravljen, istotako kakor prestolonaslednik, kateremu so vsi po vrsti čestitali. Okrog pol 11. se je pripeljal kralj s princem Arsenom, Jurjem in Pavlom ter spremstvom.

Ko sta si kralj in prestolonaslednik stala nasproti, ga je objel in poljubil ter mu pripel zlato medaljo za hrabrost in lovorjevo vejico. Motropolit je nato služil božjo službo ter nato govoril k odkritju Karagjorgjevega spomenika. Kralj je prečital nato prisrčen govor, v katerem hvali in slari srbsko vojsko, ter položil ob spomenik srebrn venec, za njim so poklonili vence vsi principi. Minister prosvete Ljuba Jovanović je razjasnil nato pomen Karagjorgja, vojni minister Božanović pa je dal izraza zadovoljnosti, da je bil spomenik odkrit ravno na ta dan. Zupan Davidović je na to prevzel spomenik ter se zahvaljeval vojski v imenu celega srbskega naroda. Položenih je bilo še nebroj drugih vencev, med njimi tudi od Srbov izven Srbije te od meščanov novih srbskih mest. Tudi Hrvati in Slovenci so položili po en venec. Po odkritju se je kralj vrnil na na dvor. Celo pot mu je ljudstvo prirejalo ovacije in ga obsipalo s cvetjem. Infanterija, ki se je razporedila od Kalemegdana do dvora je napravila špalir ter počakala tako dolgo, da je kralj dospel na dvor. Prestolonaslednik je nato prevzel povelje ter je vojska defilirala pred dvorom. Defiliranje je trajalo eno uro ter se ga je udeležil en cel polk konjenice ter cela divizijska artiljerija z oddelki strojnih pušk.

Nato se je vršila na Kalemegdanu in po celem mestu svečanost narodnega zmagoslavja ki je razkošno in izredno lepo uspela.

Srbska prestolnica je priredila svoji zmagonosni vojski sprejem, vreden njenih del in nad, ki jih gradi nanjo srbski narod za svojo bodočnost.

Slovensko-hrvatski katoliški shod v Ljubljani, 24.—27. avgusta.

Dnevi od 24. do 27. avgusta so bili v Ljubljani — dnevi velikega in pestrega slavlja.

V soboto popoldne in zvečer so jeli prihajati gostje z vseh strani slovanskega sveta; na kolodvoru so jim prirejali že navzoči Slovenci prisrčni sprejem. Prvi so došli Dalmatinci, nato Čehi, Hrvati, Poljaki in Slovenci iz Nemčije. Vsega skupaj je prišlo v Ljubljano 15 posebnih vlakov; nezgode ni bilo nikake.

Nedelja si je pripravila za slavlje kaj lepo in solčno lice, zato je bilo tudi razpoloženje med množicami, ki so nastopile v slavnostnem izprevodu, izbornu. Izprevod je otvorilo devet jezdecov v ziljanski narodni noši, katerim so sledili belokranjski fanfaristi. Za njimi so korakali poslanci, župani in občinski odborniki v dolgi vrsti. Tem so sledile deputacije šesterih društev iz Nemčije v slikovitih rudarskih nošah, zastavonosi s sabljami, okrašenimi s šopki; Poljaki, Čehi (Hanaki), Hrvati — vsi v narodnih nošah, duhovniki, franjevci iz Bosne in katoliško dijaštvo. Za njim je korakala slovenska mladina v narodnih nošah, orlovski naraščaj in veliko število koroških Slovencev, ki so bili kot bratje z ogrožene meje gotovo vsakomur najdražji gostje. Za njimi: akademiki in starešine, češki Orli in slovenski Orli. Nato smo se divili krasnim narodnim nošam, gorenjskim, ljubljanskim, belokranjskim in primorskim, med katerimi je bilo mnogo dragocene starine — najlepši kras oddelka pa so tvorile seveda brhke Slovenske dame, ki so nosile ta nakit. Nato so se vrstile Bogomile, pevski zbor „Ljubljane“, gospodarska društva, katoliško učiteljstvo, rudarji, Marijine družbe in gasilci, vmes pa godbe, ob sviranju katerih je korakal izprevod na Kongresni trg. Tam je bil višek slavnosti. Zagrebški nadškof dr. Bauer je služil mašo;

prisovstvovali so škofje iz Gorice, Ljubljane, Celovca, Trsta, Banjaluke, Djakova, Krka, Dubrovnika, Mostarja in Sarajeva, knez Hugo Windischgrätz s soprogo, knez Ladislav Sapieha, deželni predsednik baron

Pozdravili so shod potem zagrebški nadškof koadjutor dr. Bauer, ki je povabil Slovence na prihodnji katoliški shod v Zagreb, nadalje deželni predsednik eksce-lenca baron Schwarz, ter deželni glavar



Iz slavnostnega izprevida na slovensko-hrvaškem katoliškem shodu v Ljubljani: Prvi dve skupini Orlov.

Schwarz, grof Chorinsky, divizionur Kusmanek, deželni glavar dr. Šušteršič in še mnogo drugih odličnih oseb. Izvršila se je posvetitev slovanskega in hrvaškega ljudstva Brezmadežni po ljubljanskem knezoškofu. Dr. Gruden je prečital vdanostne izjave sv. očetu, cesarju in prestolonasledniku. Češki Orli so zapeli „Kde domov muj“, Hrvati „Lepa naša domovina“, Slovenci Marijino pesem — nato je odkorakal izprevod na zborovališče, ki je bilo pripravljeno na lepo okrašenem dvorišču domobranske vojašnice. To obširno dvorišče je bilo polno ljudstva. Na predsedniški tribuni so se zbrali dostojanstveniki, katere je pozdravil kanonik dr. Gruden, ki je potem razložil pomen shoda. Spominjal se je starodavnih taborov, iz katerih se je ljudstvo branilo zoper Turka „za krst častni in slobodo zlato“. Nato je bil za predsednika shoda izvoljen dr. Jankovič, namestnik štajerskega deželnega glavarja, ki je pozdravil Poljake, Hrvate in Čehe.

dr. Šušteršič, katerega je občinstvo pozdravilo z veliko navdušenostjo. Nato sta še pozdravila knez Adam Sapieha v imenu Poljakov in poslanec Navratil v imenu Čehov, ljubljanski knezoškof dr. Jeglič je pa prečital pismo, ki je došlo od sv. očeta in je podelil udeležnikom shoda apostolski blagoslov.

Temu manifestacijskemu zborovanju je sledila popoldne javna telovadba katoliških telovadnih društev — takisto na dvorišču domobranske vojašnice. Ponedeljek, torek in sredo so bili dnevi, posvečeni zborovanjem posameznih odsekov in organizacij, o katerih bi podrobnejša poročila presegala okvir našega lista. V ponedeljek ob 8. zvečer je bil koncert v veliki dvorani hotela „Union“, v sredo izlet v Postojno in v četrta izleti na Gorenjsko, tako da so tuji udeležniki shoda odnesli s seboj tudi nekoliko vtisa o lepoti naše dežele.



Narodne noše v slavnostnem izprevodu na slovensko-hrvaškem katoliškem shodu v Ljubljani: Slovenke z avbami.



Iz slavnostnega izpreveda na slovensko-hrvatskem katoliškem shodu v Ljubljani: Slovenski rudarji Nemškega.

Novi dravski most v Mariboru je bil otvorjen zadnjo soboto z veliko slavnostjo. K otvoritveni slavnosti se je pripeljal nadvojvoda Friderik kot zastopnik cesarja. Vrh tega sta prišla ta dan v Maribor štajerski namestnik grof Clary in deželni glavar grof Edmund Attems, dalje poveljnik graškega kora feldmaršallajtnant Leithner in mnogi drugi gostje. Na kolodvoru je bil nadvojvoda Friderik pozdravljen od namestnika Claryja in mariborskega župana Schmiedererja; predstavljena sta mu bila tudi dva slovenska župana iz mariborskega okraja; to sta bila Fr. Pišek iz Orehove vasi in Lorber od Sv. Petra. Po ulicah je pozdravljalo nadvojvodo na tisoče ljudstva; Nemci so čvrsto kričali svoj „heil“, naši slovenski kmetje so pa bolj poredkoma klicali „živio“. Nemci so se hoteli pokazati in so se tudi postavili, Slovenci pa smo prepohlevni in preponižni. Zato naši kmetje tudi niso nič rekli, da mariborski Nemci niso pustili razobesiti po mestu slovenskih zastav, sami pa so navsili po hišah na stotine svojih izzivalnih nemških cunj. Na glavnem trgu pri mostu so postavili za nadvojvodo lep šator; tam so ga razni odličnjaki iznova pozdravili, na kar je škof dr. Napotnik most slovesno blagoslovil. Pri otvoritvi mostu se ni nič slovenski govorilo, še škof, ki je vendar Slovenec, rodom iz konjiškega okraja, je govoril samo nemški. Most je eden največjih in najlepših v celi Avstriji. K tej otvoritveni slavnosti je prišlo od vseh strani na desetisoče ljudi, posebno iz mariborskega okraja.

Strašna eksplozija v Pulju. Dne 21. avgusta se je zgodila na puljskem strelišču pri preizkušnji nekega novega 30,5 centimetrskega topa strašna nesreča. Top, izdelek Skodove tovarne v Plznju, je imel pri zaklopu napako, vsled česar se je pri

poizkusnem strelu zgodila eksplozija. Trije topniški predmojstri so bili ubiti, trije, med njimi dva civilna delavca, težko ranjeni, več drugih, med njimi inženjer Schiel od Skode, lahko ranjenih. Med težko ranjenimi je bil tudi predsednik mornariško-tehničnega šurada viceadmiral Lanjus grof

vsa javna in zasebna poslopja so bila v zastavah. Pogreb podadmirala Lanjusa je bil dan pozneje, ker je bilo treba počakati, da je dospel nanj zastopnik cesarja in več drugih višjih dostojanstvenikov z Dunaja in Budimpešte. — Ta strašna nesreča nas spominja nehoti one druge, ki se je pripetila lani v Hajmaskerju pri poizkusnem streljanju z nekim težkim trdnjanskim topom, ki je bil istotako Skodov fabrikat. Res lepi uspehi čakajo državo, ako se bodo v kaki bodoči vojni njeni aviatiki srečevali v zraku z eksplodiranimi deli Skodovih kanonov!

Cvetlični dan v Bovcu. 15. avgusta t. l. se je vršil v Bovcu cvetlični dan za stalen oder, ki je uspel izvrstno. Vrle narodne mladenke so pokazale zopet, da pojmujejo delo za narod. Neutrudne, kakor čebelice so hodile od revnega do bogatega od pomačina do tujca in nihče se ni mogel ustavljati njih ljubkemu prigovarjanju, vsak je položil svoj dar, narodu na oltar. Ko so se gospice zbrale, da vidijo sad svojega truda, izkazalo se je, da so nabrale nad 170 K; tolike svote ni nihče pričakoval.

Sokolski jubilej v Novem mestu. Novomeški Sokol je praznoval dne 10. avg.



Delavsko godbeno društvo „Naprej“ v Idriji, ki je praznovalo dne 28. avgusta svojo 10letnico. Fotogr. Jos. Pelikan.

Wellenburg, ki je bil na obeh nogah tako hudo ranjen, da so mu morali obe nogi odrezati, in ki je v petek, dne 22. avgusta umrl. Cesarja je vest o tej nesreči jako pretresla, in je izrekel vojni mornarici sočutje posebno radi žalostne smrti podadmirala grofa Wellenburga. Pogreb ubitih mornarjev se je vršil ob silni udeležbi;

25letnico svojega obstanka. Ta pomembna slavnost je bila pripravljena vseskozi v velikem obsegu, in le škoda je, da ji je nemilo vreme deloma pokvarilo zunanji sijaj. Vseeno je bila udeležba velika, v prvi vrsti seveda s strani sokolskih društev, ki so došla na proslavo novomeškega Sokola iz vseh slovenskih dežel in tudi iz hrvatske Srbije — skupaj gotovo nad 700 Sokolov. Na slavlje pa je prihitelo tudi staro in mlado iz mesta in okolice; zastave so vihrale s hiš skoraj brez izjeme in celo razlika strank je do malega prenehala ta dan. Slavnost je potekla prav pristrčno: njen blesk je bila seveda telovadba izmed katere so žele vaje srbskih Sokolov navdušeno odobravanje.



Iz slavnostnega izpreveda na slovensko-hrvaškem katoliškem shodu v Ljubljani: Telovadkinje „Orlice“ z Moravskega.

NOVICE.

Težavna eksekucija smrtni obsodbe. „Secolo“ poroča iz Tubruka: Od treh roparjev, ki so napadli italijanske vojake, sta bila dva obsojena od vojnega sodišča na smrt, eden pa v prisilno delavnico. Oba na smrt obsojena so pripeljali z zvezami rokami na obrežje, da ju ustrelje. Ko pa so vojaki že

namerili, sta skočila oba roparja v morje, si razvezala roke ter odplavala. Karabinerji so ju zasledovali ter ustrelili v vodi.

Velika dinamična eksplozija. Iz Mehike poročajo: V predmestju Tucubaya je zadel tramvajski voz ob voz, na katerem je bil naložen dinamit. Dinamit je eksplodiral ter razrušil mnogo hiš. Nad 100 oseb, večinoma žensk in otrok, je bilo ubitih.

Nekaj o stari loteriji. Mala loterija je bila uvedena v Avstriji, in sicer na Dunaju, leta 1752. Prvi žreb na Prago se je vršil leta 1754. in so bile izžrebane sledeče številke: 22, 75, 33, 71, 44. V tej loteriji se je v Avstriji od leta 1788. do l. 1900. zastavilo 2.405.873.468 goldinarjev.

Senzacionalna ponudba. 50.000 spalnih kocov iz prave brnske himalaja volne, okolo 200 cm dolgih in 130 cm širokih, ki so bili določeni za izvoz na Balkan, a so se zadržali tukaj zaradi vojne nevarnosti, se prodajo, dokler je kaj zaloge, za polovično izdelovalno ceno 1'95 kos. — 3 kosi veljajo K 5'70, 6 kosov le K 12' — Edina prodaja po povzetju pri M. Swoboda, Dunaj III./2 Hießgasse 13.

Ah, kako je veličastna pravica. V Rimu se je zgodil slučaj, ki kriči do neba. Sicilijanec Erazem Vasallo, obtožen umora, je prebil v ječi 38 let. Dva njegova druga, obtožena in obsojena na dosmrtno ječo sta v ječi umrla, Erazem pa je prebil 38 let. Te dni je umrl eden njegovih sorodnikov, ki je izdal na smrtni postelji, da je on umoril dotičnega in ne Erazem. Erazem je bil izpuščen iz zapore brez odškodnine za to, da je po nedolžnem moral sedeti 38 let. Vrgli so ga na ulico in mu niso dali niti vinarja. Prošajčiti je moral, da je nabral toliko denarja, da si je mogel kupiti karto za v domovino. Ko je prišel domov, ni jedel tri dni ničesar, ker ni imel denarja. V Neapolju se je izgubil, ker je bilo mesto vse ponovljeno, odkar ga ni videl. Ko je slišal, da mu je umrla žena in da so mu poginili otroci od bede, je nehal govoriti in bati se je, da znori od žalosti in bede.

Nesreča na gorečem parniku. Na parniku „Imperator“ hamburško-ameriške družbe, je izbruhnil dne 29. t. m. ogenj. Na krovu parnika je bilo 2000 izseljencev, katerih se je lotil nepopisen strah. Vsi potniki so se rešili. Dve osebi moštva, med njimi oficir Gobrecht, sta mrtvi. Škoda še ni znana, pa bo najbrže zelo velika, ker so morali vse shrambe za živež, kjer je izbruhnil ogenj, preplaviti z vodo. Parnik „Imperator“ je največji parnik na svetu, večji od nesrečnega „Titanica“.

Moderno urejena trgovina. Opozarjamo cenj. čitatelje na današnji inserat moderno urejene tvrdke „Anglo zaloga čevljev“ lastnik Anton Novak, Ljubljana Šelenburgova ulica 7, katera nudi klub nizkim cenam najboljšo blago!

Zdravniki v Evropi. Evropa šteje nad 160.000 zdravnikov. V razmerju s številom prebivalcev ima Anglija 7 zdravnikov na vsakih 10.000 oseb, Italija, Francija in Nemčija pa samo po 5. To razmerje je v velikih mestih seveda mnogo ugodnejše, in v tem pogledu je prvi Berlin s 3384 zdravniki. Znamenite so tudi nekatere medicinske knjižnice; prva med njimi je knjižnica medicinske fakultete v Parizu s 175 tisoči zvezkov; slede ji knjižnice petrograjske akademije, kraljevskega kolegija v Edinburgu in medicinske družbe v Londonu, z bogastvom knjig, ki sega od 170 tisoč do 70 tisoč zvezkov.

Rumena nevarnost. Da se hočejo države Daljnega Vztoka ojačiti vojaško kolikor največ mogoče, priča tudi njih zanimanje za vojno aviatiko. Kitajska armada bo imela n. pr. v letu 1916 zračno floto kakih 1000 aeroplanov. Letošnja bilanca izkazuje svoto za nakup prvih 250; tudi je vlada že najela francoskega avijatika, kateremu je poverila organizacijo svoje zračne bojne sile. Evrop-

ske države naj bi ob medsebojni zavisti ne pozabile na nevarnost, ki jim preti iz Azije, kadar se začutijo rumeni narodi dovolj močne za splošni naval...

Lev v štajerskih planinah. Že dolge mesece je prebivalstvo štajerskih planinskih

Teodorja Körnerja, ki se je „ovekovečil“ v književnosti s tem, da je napisal šop neslavnih in germansko-rompompomskih pesmi ter slabih dram, v zgodovini pa s tem, da je bil član Lützowljih strelcev — t. j. organizacije, ki se po svojih nalogah in šegah ni prav



Narodne noše v slavnostnem izprevodu na slovensko-hrvatskem katoliškem shodu v Ljubljani: Poljakinje in Poljaki.

krajev okrog Stubenalpe v strahu in trepetu zaradi zagonetne zveri, ki mesari kmetom črede, ne da bi se dala zalotiti. Izprva so mislili, da je kak velik medved, ris ali leopard, ki je ušel iz zverinjaka; prirejali so gonje v večjem in manjšem obsegu, a vse zaman. Baš zdaj pa poročajo, da je naletela manjša lovška družba na 2 metra dolgo in 1 meter visoko rumeno zver, ki je planila pred njo iz gošče, a si je premislila in zbežala. Junaški lovci, ki so seveda odreeneli strahu, zatrjujejo, da so videli dobro čop na koncu njenega repa. Zdi se torej dokazano, da je krvoločni strah štajerskih planin — pristen lev, tem bolj, čim so označili lovski strokovnjaki za tropične dežele njegove sledove že zdavnaj kot levje ali jaguarjeve. Lev je moral pobegniti iz kake menažerije, česar pa lastnik ni javil oblastem v umevnem strahu, da ga zadene kazen zaradi te usodne nepaznosti.

Teodor Körner, nemški pesnik in junak. Nemci obhajajo ravno zdaj stoletnico smrti

nič razlikovala od banditskih bolgarskih komitašev v Makedoniji. Temu primeren je bil tudi njegov konec, ki so ga Nemci zatajili in si izmislili namesto njega „junaško smrt na bojnem polju“. Körner je ujel pri Gadebuschu z nekaterimi svojimi pajdaši francoskega oficirja in nekaj vojakov. Spotoma, ko jih je gnal v taborišče, pa jih je psoval tako živinsko, da se francoski oficir ni mogel več premagati: potegnil je iz žepa skrit samokres in ustrelil Körnerja, kakor je bil dolžan svoji vojaški časti. Z divjim tuljenjem so se vrgli nato strelci na jetnike in poklali ves tisti oddelek do zadnjega moža; oče švabskih turnarjev, Jahn, ki je bil tudi poleg in si ustvarjal turnarske ideale, je celo predlagal, da bi pobili na Körnerjevem grobu vse francoske jetnike. Temu pa se je uprl sam harambaša Lützow, ki se mu je zdela mera junaštva za enkrat polna. Takšna je resnica o človeku, ki ga slave Nemci baš sedaj, da si napravijo nove korajže proti Slovanom in njihovim prijateljem!



Narodne noše v slavnostnem izprevodu na slovensko-hrvatskem katoliškem shodu v Ljubljani: Slovenke v pečah.



Iz slavnostnega izpreveda na slovensko-hrvatskem katoliškem shodu v Ljubljani: Skupina poslancev in županov.

Bolgarski Ferdinand in njegove nečimerne sanje. Car Ferdinand nudi živ zgleđ Nemca, ki se je povzpél visoko in začel igrati v svoji pristni nemški prevzetnosti smešne komedije častihlepja. Po prvih bolgarskih uspehih pri Lozengradu (kjer bitke baje niti bilo ni!) in Luleburgasu je dobila neka dunajska tvrdka za perilo mahoma naročilo na ogromno perilno opremo od najfinjšega blaga, v katero da naj bodo vezene povsod črke: „S. II.“ Na Dunaju so ušibali zaman, kaj naj to pomeni; jasnost je prišla šele s poročili o abotnem in najbrže po Ferdinandu samem naročenem navdušenju bolgarskih pisunov, ki so zahtevali, da naj se Ferdinand po vojni proklamira za carja Simeona II. Car Ferdinand je tudi naročil v Benetkah mozaik v bizantinskem slogu, predstavljajoč njega in carico Eleonoro in namenjen za mošejo Aja Sofija v Carigradu; celo križ je že imel pri čataldški armadi, ki naj bi nadomestil polumesec na njenem vrhu, kadar vkoraka Ferčo zmagovalno v Carigrad... No, car Ferdinand se je grdo opil častihlepja, toda — na medvedovo kožo; račune bo treba plačati, toda mozaik s svojo podobo bo kvečjemu lahko poklonil grofu Berchtoldu, križ bo postavil na grob svojih špletk in ukan, in z robci „S. II.“ si bo brišal oči — ako je v njem še toliko človeka, da bo jokel nad svojimi grehi...

Kaj je s Tarnovsko? Čitatelji gotovo še pomnijo Ano Marijo Tarnovsko, žalostno junakinjo procesa proti morilecu Naumovu, ki je dobila v poletju 1910 osem let ječe. Nedavno so poročali časopisi, da se je na Rnskem v vlaku obesila — da je po tem takem pobegnila; toda izkazalo se je, da so jo le



25 letnica Novomeškega „Sokola“ dne 10. avgusta 1913: Pozdrav župana pred mestno hišo.

zamenjali z njeno sestrično, operno pevko. Prava Tarnovska sedi še v ječi. Januarja meseca je obolela v beneški jetnišnici; jetni-

ški zdravniki so izposlovali njeno preselitev v milansko jetnišnico, kjer jo je preiskal ženski zdravnik profesor Bossi; dognal je, da je Tarnovska nevrastenična. Sodne oblasti so jo dale vsled tega prepeljati v žensko ječo v Traniju, kjer čaka grešnica še dandanašnji zlate svobode. V kazni so ji vračunali tudi dveletni preiskovalni zapor, tako da ji ne ostane več mnogo. Pravijo, da je zelo vljudna in vstrežljiva do paznic — nun in do svojih sojetnic. Proti koncu l. 1912 so pisali, da se obeta Tarnovski pomiloščenje, a doslej se ni zgodilo nič podobnega.

Kralj na kengurujevem mestu. Novi generalni ravnatelj avstralskih pošt je ukazal, da se umaknejo sedanje znamke s sliko kenguruja, ki so bile jako priljubljene; nadomeste jih z znamkami, ki bodo nosile sliko kralja Jurija V.

Čudovite sanje. Mnoge najdbe takozvanih „placerjev“ (krajev, kjer se nahaja rudninsko zlato), so bile l. 1882 razgrele fantazijo prebivalcev tudi v Palousi (država Washington) v Severni Ameriki. Gospodu Davisu, skromnemu naselniku, se je sanjalo tiste čase pod vplivom tolikih govoric o zlatu, da se nahaja v kraju Mission, ne preveč oddaljenem od njegovega. Pred njim se je odpirala vijugasta steza; napotil se je po njej in dospel v strugo izsušenega hudour-

nika. Tam je našel globoko zadaj tri drevesa, sklonjena drugo k drugemu kakor naraven obok. Davis je šel še dalje in dospel do kraja, kjer se je cepila struga v dva rokava; sledil je brez obotavljanja desnemu in dospel po dolgem in napornem maršu do skale, ki je bila vsa pokrita z zlatimi luskinami. Davis se je zjutraj zelo začudil tem svojim sanjam, še bolj pa drugo jutro, ko so se mu obnovile sanje točno tako kakor prvo noč. Zdaj se ni več obotavljal; odpravil se je s svojim sosedom Hwerettom in našel natanko tisto pot, ki jo je bil videl v snu. Prišel je do treh dreves, ki so tvorila obok, do mesta, kjer se je cepila struga v dva rokava, in nazadnje — po dvadnevni naporni hoji — tudi do skale z zlatimi luskinami. Začela sta kopati in se vrnila čez tri tedne s polnimi vrečami, v katerih je bilo za 45.000 kron zlata. Nekaj mesecev nato sta nadaljevala kopanje v družbi izkušanih zlatokopov; dobili so rude v vrednosti 1 milijona, ki so ga razdelili med seboj po enakih delih. Nazadnje pa sta prodala zlatonosno ozemlje akcijski družbi, ki deluje še dandanašnji pod naslovom „The Dream Gulch Company“ — družba sanjanega hudournika — ter je pridobila na tistem kraju za celih 21 milijard zlate rude. Lahko si mislimo, da se gospoda Davis in Hwerett poslej nista dala prepričati za nič na svetu, da so sanje brez pomena...



Cvetlični dan v Bovecu: Gdč. (od leve proti desni) Kravanjeva, Strausgitlova, Mlekuževa, Viherjeva, Ostanova, Kendova, in mala Danica Mlekuževa, ki so nabrale 170 K v narodne namene.

Trgovci, peki!

Drože (kvas) iz odlikovane slovenske tovarne drož IV. SUBAN, Trst, ulica Georgio Vasari 10, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. Naročajte pri narodni tvrdki, ki vam postreže po konkurenčnih cenah. — — —

MARKO STOJAN:

Za svobodo in ljubezen.

Roman z Balkana.

Vse pravice pridržane.

28. nadaljevanje.

Kapitan mu je bil povedal že pred odhodom, da ima posla v Kavali; naložiti je moral mnogo zabojev sadja, ki se izvažajo v velikih množinah iz ondote okolice. Arnavtoma se je torej nudila prilika, da spravi ženski v tem pristanišču na suho. Toda Ali Kemal se ni ustavljal dolgo nad to možnostjo.

Kavala sama ni bila znana niti njemu, niti bratu Isi. Nista si mogla reči z gotovostjo, ali izkrcata tukaj Jerico in lady Heleno brez skrbi. Dve ženski, ki si ju ugrabil in ju držiš proti vsej pravici v svoji oblasti — dve ženski, ki se zavedata neprestano, da ju ne čaka pri tebi nič dobrega... dve takšni jetnici bosta porabili pač vsako priliko, da opozorita nase ljudi, od katerih se nadejata pomoči. Brata sta jima bila sicer zagrozila, da ju ubijeta ob najmanjšem glasu, ki bi ga izustili s takšnim namenom, toda vedela sta sama,



Otvoritev novega dravskega mosta v Mariboru: Škof dr. Napotnik pozdravi nadvojvodo Friderika.

Tak človek je sicer vsak Arnavt: temu narodu manjka vse, kar smo vajeni smatrati za znak človečanstva, ne manjka pa mu nikjer in nikoli onega zverskega poguma, ki se vrže brez premišljanja smrti naproti. In tudi Arnavtov ne manjka nikjer na balkanskem poluotoku, ne v najsevernejših pristaniščih Adrije, ne v Cari-

Iz Kavale hiti nemudoma v Dramo; sedi tam na železnico in glej, da boš čakal pojutrišnjem zvečer z vso četo na obrežju morja, tam kjer se izliva Struma v Orfanski zaliv. Ali veš, kje je to?

„Ne vem, gospodar. Toda ne skrbi: ljudi najdem, za pot poprašam, in če mi ni namenjeno prej umreti, — pojutrišnjem, ko pade mrak, bom tam, kjer ukazuješ...“

„Vrlo, Jusuf; hodi zdaj...“

S tem je bilo vprašanje rešeno. Ali Kemal je bil sicer podaljšal svojo pot v domovino za več dni, toda zavaroval se je bil presenečenja, ki bi bilo vse prej nego neopasno.

Nihče izmed naših prijateljev na „Floridi“ ni slutil, da jih je odkrilo dvoje neprijateljev; pač pa se je porojala med njimi ista misel kakor v glavi Alija Kemala — da solunsko pristanišče ni pripraven kraj, kjer bi mogla Arnavta spraviti svoj plen na suho.

In čudno: baš Ivan, ki je bil drugače vsaj navidezno najbolj v skrbeh za Jerico, je bil zdaj tisti, ki je zagovarjal s posebno vnemo prvotni načrt, ustvariti si v Solunu izhodišče nadaljnega zasledovanja:

„Izprva sem bil malodušen, zdaj pa vidim, da nas vodi naklonjena zvezda. Privedla me je že v Carigradu na pravo sled, in ravno ona me tudi zdaj navdaja s slutnjo, da moramo v Solun. Morda se res ne izkrcajo v tem kraju... ne čisto tam, marveč kje v bližini...“

(Dalje prihodnjič.)

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neuprno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 80 h povsod.



Otvoritev novega dravskega mosta v Mariboru: Nadvojvoda Friderik in povabljeni gostje korakajo prvi čez most.

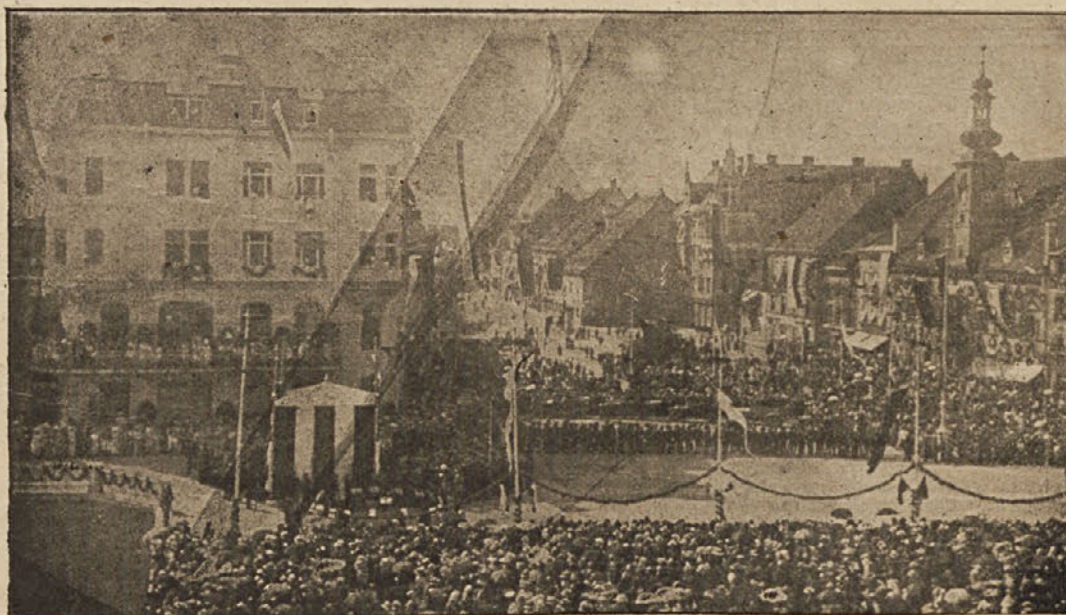
da se na gosto obljudenem kraju ne bosta plašili nobene grožnje: vpričo mnogih ljudi in za prazen nič vendar ne ubiješ človeka tako udobno kakor na samem — ne glede na to, da je pomenilo zdravje lady Helene Isi Kemalu bogato odkupnino, ki se mu izplača prej ali slej, Ali Kemal pa se za vse na svetu ne bi bil odrekel sladkosti objemov z Jerico, o katerih je sanjari neprestano že od prvega svojega srečanja z nesrečno Ivanovo sestro.

Kaj je bilo torej storiti?

Prva skrb je bila bratoma, kako dobiti zanesljivih spremljevalcev. Ali Kemal je bil sicer vzel iz Carigrada dva najzvestejša izmed svojih Skipetarov, izprošivši jima dopust za nedoločen čas, kar njemu ni bilo nič težkega — saj so ga smatrali splošno za bodočega poveljnika skipetarske garde, kakor hitro zapade sedanji nemilosti padišahovi... A tisto je veljalo za takrat; Ali Kemal je ostavljal Carigrad v trdnem pričakovanju, da se mu posreči skriti rešitelj Helene in Jerice svojo sled in spraviti nesrečnici izlahka preko Soluna ali kakega kraja v njegovi bližini v svojo divjo domovino. Zdaj, ko je vedel, da ga zasleduje pogumna četa krepkih mož, pripravljenih vsak trenotek, da se spravdajo z njim po pravo puške in noža, ki sta bila tiste čase najvišja sodnika v količkah manj obljudenih krajih turškega Balkana, se je moral tudi on obdati z ljudmi, ki ne bi zbežali na prvi strel iz samokresa.

gradu in gotovo tudi ne v Kavali. Brata Kemala sta torej opustila misel na izkrcanje v tem pristanišču, sklenila pa sta, da pošljeta na suho Jusufa, najzvestejšega vseh Alijevih zvestih.

„Tu imaš denarja,“ mu je velel Ali pri slovesu. „Ne štedi ga — glej samo, da najdeš in najameš pet ali šest krepkih mož, ki se ne boje smodnika in jekla. Stori to kjer koli, a glej, da opraviš kmalu.“



Otvoritev novega dravskega mosta v Mariboru: Slavnostni prostor pred mostom.

NESTLÉ-JEVA

moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike na želodcu.

Vsebuje pravo planinsko mleko.

Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Poskušnje Nestléjeve moke za otroke se dobivajo popolnoma zastonj pri
Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 82.

Vino in
: brinje :
Ivan Gržinič,
Kum, pošta Roč,
priporoča svojo za-
logo vina in brinje.
Cena z jamčeno
pristnega vina
36 K za 100 litrov.

Najboljše

sredstvo zoper stenice
in drugim mrčesom je

„Morana“

„Morana“ uničuje teme-
lito stenice in njihovo
zalego. Naroča se pri
M. Skrinjar, Trst, Via
Ferriera 37/I. 200 gra-
mov stane 1 K.

Pri večjih naročilih po-
pust, trgovcem rabat.

POZOR! 80000

parov čevljev
4 pari čevljev za le
K 9.—.

Zaradi plačilnih težkoč mi
je naročilo več velikih to-
varen, da poprodam velik
del čevljev globoko pod
izdelovalno ceno. Prodam
torej zaradi tega vsako-
mur 2 para moških in
2 para ženskih čevljev,
z zbitimi podplati rujava
usnje ali črno, jako ele-
gantna najnovejša fazona
velikost lt Nr. cm. Vsi
4 pari stanejo le K 9.—.
Razpošiljatev po povzetju.
I. Gelb, eksped. hiša.
Novi Sandec 88. (Avstr.)
Zamena dopustna, tudi denar nazaj.

Nikdar več v življenju! Nezaslišano!

700 kosov le K 3-90.

Krasna pozlačena, 36 ur idoča
precizijska ankerura z verižico,
ločna, za katero se jamči 3 leta,
1 moderna moška svileni za-
vratnica, 3 kosi najfin. žepnih
robcev, 1 moški prstan z imit.
dragim kamnom, 1 ustnik za
smotke z jantrom, 1 elegant.
dam. broška (novost), 1 krasno
žepno toalet. zrcalo, 1 usnjeno
denarnico, 1 žepni nož z na-
pravo za odpiranje steklenic,
1 par manšet. gumbov, 3 na-
prni gumbi, vse duble zlato s
patentno zapono, 1 lep album
za podobe, obsežajoč 36 podob
najlepših na svetu, 5 šaljivih
predmetov, velika radost za
mlado in staro, 1 izredno ko-
risten spisovnik, 20 pisanih
predmetov in še 600 komadov
drugih predmetov, ki so v hiši
neobhodno potrebni. Vse sku-
paj z uro, ki je sama tega de-
narja vredna velja le K 3-90.
Razpošilja proti povzetju trgo-
vina z dunajskim blagom
F. WINDISCH, Krakovo štev. K/XI.
Za neugajajoče se vrne denar.



Nadležne dlake

na obrazu in po rokah odstrani
v 5 minutah
Dr. A. Rixov odstranjevalec
dlak, popolnoma neškodljiv, za-
nesljiv uspeh, ena pušica K 4.—
zadostja. Razpošilja strogo di-
skretno Kos. Dr. A. Rix, Labo-
ratorij, Dunaj IX., Berggasse
17/0. — Zaloge v Ljubljani:
Lekarna pri „Zlatem jelenu“, par-
fimerija A. Kane in drogerija
„Adria“.

18 vagonov lahkega, ve-
lefinega svetlega (sil-
her) in belega

vina

50 — 60 K za 100 l prodaja
J. Kravagna, Ptuj, Štaj.

Od dobrega najboljše!



Singer Co. šivalni stroji, akc. družba.

Ljubljana, Sv. Petra c. 4. - Kranj, Glavni trg 119.
Kočevje, Glavni trg 79. - Rudolfovo, Vel. trg 45.

Ne stane prav nič!

Zastonj razpošiljam povsod vzorce suknene blaga,
blaga za obleke, blaga za bluže, perlinega blaga,
modnega barhanta, platnenega blaga, oksforda,
blaga za postelje, kakor vseh vrst blaga za domačo
vporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah
tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih
prednostih. Karl WORSCH, Maribor ob Dravi Ko.
Herrengasse 10.

Zahtevajte povsod „Slovenski Ilustrovani
Tednik“!

Obnovite naročnino!

Gospodarstvo. Prvo stremljenje vsakega
gospodarja mora biti blagostanje v družini
in preskrba za starost. Dolžnost vsakega
družinskega očeta, najsi bo odvisen od ka-
kršnegakoli zaslužka, mora biti, da zagotovi
s svojimi prihranki sebi in svoji rodbini pri-
hodnost. Najpripravejši, najmodernejši in naj-
idealnejši način varčevanja se doseže z živ-
ljenskim zavarovanjem, katero vsakemu naj-
topleje priporočamo. Kot posebno kulanto in
kot prvo slovansko zavarovalnico na avstrijs-
kem jugu priporočamo banko „Slavijo“,
katera tudi dovoljuje stalno nameščenim

uradnikom pod zelo ugodnimi pogoji posojila.
Z vsakršnimi pojasnili radevolje in nemudoma
postreže generalni zastop banke „Slavije“ v
Ljubljani.

Malinov pristni sok! Za preskušnjo
koli 5 kg franko na vsako postajo v Avstriji za 7 K
50 vin. Lovro Rogelj, zaloga pristnega malinovega
soka, Vrhnika pri Ljubljani.

Poslano. Ne dolgo tega sem bil v Mari-
boru po opravljenju. Imel sem nekaj ur časa.
Hotel sem nakupiti nekaj blaga za mojo
družino. Ko sem hodil po mestu in si ogledal
izložbe, sem se čudil, da nisem našel nobene
slovenske trgovine. Klicali so me sicer v
vsako trgovino v slovenščini, a napise nad
vhodi sem videl samo — nemške. Odločil
sem se, da ne kupim nič; kar zagledam
slovenski napis J. N. Šostarič. Ogledam si to
trgovino. Vidim sem najlepše blago razstav-
ljeno. V trgovini si nakupim raznega blaga
za obleke, platno, srajce, predpasnike itd.
Bil sem z blagom in postrežbo zelo zado-
voljen. Priporočam občinstvu trdko J. N.
Šostarič, Maribor, Gosposka ulica št.
5. Vredna je, da se jo priporoča!

Le enkrat v življenju!

50.000 spalnih
kocev po K 1-95



1 zimski spalni koc velja le K 1-95
3 spalnici koci velja le 5-70
6 spalnici koci velja le 11-
Edina prodaja po povzetju pri:

M. SWOBODA, Dunaj III/2, Hiessgasse 13-280.

!! 500 kron !!

Vam plačam, če ne od-
pravi v treh dneh brez
bolečin moje korenine
uničujoče Riamazilo
Vaša kurja očesa, bra-
dovice in otiščaje. Cena
lončku z jamstvom 1 K,
Kemeny, Košice (Kaschau)
I. Postfach 12/44. Ogrsko.



Elektro Vitalizer

Ali ste bolni?

Če se ne počutite zadovoljno s svojo telesno, duševno in spolno
močjo, če ste nervozni, utrujeni, raztreseni, slabe volje, brez spanca,
če trpite vsled bolečin v hrbtu in ob strani, če Vas napada omotica
in temnota, nervozno želodčno, črevesno ali mehurno nadlogo, slab
tek, srčno bitje, če grene Vaše življenje protin, skrnina, ishijas, zha-
danje, krčni in mrtvoudni napadi, najdete lahko pot k ozdravljenju
in okrepitvi: Berite 80 strani obsegujočo poljudno knjigo, ki se pošlje
— obenem z zdravniškimi prilogi — brezplačno in poštne prosto
vsakomur. (Posebna izdaja za gospode in posebna izdaja za dame.)
zdravniški ordinacijski zavod, Budapešta, VI,
Vörösmarty-utca 45/179.

Ceno posteljno perje in puh

1 kg sivega puljenega 2 K boljšega 2 K 40 v; prima polbe-
lega 2 K 80 v, belega 4 K; prima belega puhastega 6 K; vele-
finega 7 K, 8 K in 9 K 60 v; puha sivega 6 K, 7 K, belega pri-
ma 10 K; prsni puh 12 K. Najboljši češki nakupni vir!

Naročila od 5 kg naprej franko.

:: Napolnjene postelje ::

iz gostonitega rdečega, modrega in belega nankinga, ena
pernica okoli 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zgla-
vnicama, vsaka okoli 80 cm dolga, 60 cm široka, polnjena z
novim sivim, stanovitnim posteljnim perjem 16 K; napol puh
20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14, 16 K; posa-
mezne zglaivnice 3, 3-50, 4 K. Pernica 200 cm dolga, 140 cm
široka 13, 15, —, 18, —, 20 K; zglaivnica 90 cm dolga, 70 cm
široka 4-50, 5, 5-50 K; spodnja pernica iz močnega, črtastega
gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka K 13- — in 15- —. Razpo-
šilja se po povzetju, od 10 K naprej franko ali če se plača naprej.

Maks Berger, Dešenice štev. 196/4. Češki les
(Böhmerwald).

Nikakršen riziko, kjer je zamena dovoljena ali se pa vrne
denar. Bogato ilustrovani cenik vse posteljnine brezplačno.

Kolesarji zahtevajte

v svojem lastnem in-
teresu nemudoma pr-
vi slovenski bogato ilustrovani cenik 1913, koles in posa-
meznih delov, ki je pravkar izšel brezplačno in poštne prosto.
Preglejte istega pazljivo ali pa se osebno prepričajte v naših
trgovinah in uvideli boste, da vodimo prvovrstno blago po
najnižjih, brezkonkurenčnih cenah.

KARL ČAMERNIK & KO.

špecialna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in posamezni deli.

Mehanična delavnica in garaža.

Ljubljana, Dunajska cesta.